

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE PĪ.

Pe unŭ anŭ 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe anŭ 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ XLIX.

SĚ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefrancoate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămŭt.

Nr. 111.

Sâmbătă, 17 (29) Maiŭ.

1886.

Partidele politice în Ungaria și șovinismul*).

I.

Statulŭ ungarŭ se află într'o stare decătŭ care mai rea și mai insufletore de grijă în timpŭ de pace abia se pŭte cugeta.

Cetățenii lui de diferite limbi trăiescŭ în desbinare și înstrăinați unii de alții din cauza nedreptăților și a prigonirilor, ce trebuie să le sufere în micŭ și mare sub diferite preteceste, între cari escelează cele „patriotice”. Amărăciunea, despre care înzadarŭ se încercă ministrulŭ-președinte a ne face să credemŭ, că e numai în gura „agitatorilorŭ”, a pētrunsŭ până și la țeranulŭ în sumanŭ.

Finanțele statului se află într'o stare, care pune pe gânduri și pe cei mai sangvinici traibanți ai lui Tisza. Sarcinile publice suntŭ așa de mari și grele, încătŭ scotŭ din paciința chiar și pe Maghiari, cari mai tragŭ și ceva folosŭ dintr'însele, necum pe celelalte popŭre, cărora nu li se dă și nu li se face nimicŭ din veniturile statului, ca și cum arŭ fi nisce seminții de hontotoși, cari nu privescŭ țera nŭstră. Banii, pe lângă tŭte aceste sarcine, cari nu se mai potŭ urca fără ca sa iea poporațiunea lumea în capŭ, nŭsŭ de ajunsŭ pentru multele domnii create de îngâmfarea națională, pentru a satura pe cei ce stau lângă ōlele cu carne și pentru a astupa multele guri flămânde și leneșe din saculŭ țerei. De aici înspăimântătorulŭ deficitŭ, care se măresce din anŭ în anŭ.

Interesele economice ale statului uniculŭ dēr bogatulŭ isvorŭ de înavuțire alŭ lui, subordonate intereselorŭ străine.

Legi, de care își bate jocŭ fie-care pēcătoșŭ de adjunctŭ solgăbirăescŭ. Justiția cu judecatori, cari nu pricepŭ limba poporului și pe cari nu-i pricepe poporulŭ.

Instrucțiune publică cu palaturi de o parte și cu dēci de mii de colibe de alta, cu profesori domnesce salarisati de una și cu învățatori peritori de fŭme de alta, cu ajutŭre de statŭ de dēci de mii florinŭ de una și cu oprēlă d'ați înființa pe banii tei proprii institute de cultură de alta, cu învățământŭ poporalŭ la concurența, adecă redicândŭ scoli de statŭ maghiare unde suntŭ scoli bune confesiunale de altă limbă, ca aceste să înceteze, și năpăstuindŭ acele localități, unde confesiunea sēu n'are scŭlă de locŭ sēu nu pŭte susținē una cum se cade.

Moralitate publică cu pricopsirea aceloră, cari desconsideră decisiunile supremului lorŭ forŭ bisericescŭ, spre a face cu timpŭ unelte bune din ei.

Dieta, cu o majoritate, care votēză tŭte cu cu ochii închiși și față cu care unii miniștri nu sē genēză a cheltui cu miliŭnele peste budgetulŭ lorŭ votatŭ.

Cine va nega în asemeni împrejurări că suntemŭ guvernați ca și unŭ comitatŭ înainte de 1848?

Ce va fi de noi de va merge totŭ așa sē întrebă ađi cu îngrijire Ungurŭ, Românŭ, Slavŭ, Germanŭ, care pŭrtă binele țerei în inimă și nu în gură? — Bine nu va fi, acēsta o vedŭ chiar și aderenții d-lui Tisza.

De care partidă sē ne alipimŭ dēră ca sē ieșimŭ din acēstă stare, care ne duce vedēndŭ cu cu ochii la peire?

De partidă „liberală”, de acēstŭ „lucus a non lucendo”? — Partidă liberală e Tisza. Când se va duce Tisza, partidă lui ilŭ va întreba, ca odinioară sinodulŭ pe fericitulŭ episcopŭ Maiorŭ,

* Dămŭ locŭ acēstui articolŭ ce-lŭ primimŭ dela unŭ Românŭ din țera ungarēscă și în care sē exprimă marea îngrijire ce au cuprinsŭ spiritele adevēraților patrioți în tŭtă țera.

Red.

plângēndŭ: „unde te duci și cui ne lași”? Tisza, în lucrurile cele mai de căpeteniă, jŭcă așa precum i se fluera de susŭ. Acēsta o face ca apoi în alte privințe sē joce ceilalți așa, cum fluera elŭ. Tisza, făcătorulŭ, nu de minuni, ci de majorități, ca sē și câștigue nŭmbulŭ de bărbatŭ providențialŭ, de mentorulŭ națiunei ungurescŭ, mai bine dŭsŭ ca sē se perpetueze la putere, a pusŭ la cale șovinismulŭ ungurescŭ. Ce bine ne pŭte aduce acēstŭ omŭ cu partidă lui? — Ne putemŭ închipui din cele sevrșite până acuma.

Sē ne alipimŭ dēră de fracțiunea Szilagy-Pulsky, de fracțiunea candidaților de miniștri? Acēsta nu este decătŭ anticamera partidei lui Tisza.

De partidă lui Apponyi? — Apoi acēsta primesce bazele lui Tisza și emulēză în șovinismŭ. Prin aceea, că ministrulŭ-președinte s'ar numi Apponyi și nu Tisza, țera n'ar scăpa de necazurile ei. Aceleași principii nascŭ aceeași procedere, precum aceleași cauze au același efectŭ.

Cu partidă independenților sē mergemŭ? — Acēsta vrea sē elupte independența țerii fără sē voiască a fi drēptă față cu naționalitățile nemaghiare, ba nu voiesce nici măcarŭ a recunŭsce îndreptățirea existenței lorŭ în statŭ. Acēsta partidă vrea să care apă cu ciurulŭ.

Alte partide nu mai suntŭ ađi în dietă. Spre a scăpa țera din necazurile în care se află nici una din partidele dietale nu oferă destule garanții. Nu ne putemŭ alipi de nici una, pentru că parte le lipsesce bunăvoința, parte le lipsesce tactulŭ, parte capacitatea de a duce statulŭ la limanulŭ celŭ doritŭ de toți cetățenii lui fără deosebire.

Starea financiară a Ungariei.

(Desbaterile asupra creditelorŭ suplimentare.)

(Urmare.)

În ședința dela 15 Maiu n., Lucasŭ Enyedi cu cifre critică întręga administrațiune a cabinetului Tisza. Actualulŭ guvernŭ nu vrea nici măcarŭ sē lămurēscă situațiunea, așa că trebuie sē te'ndoiescŭ în viitorulŭ patriei. Ministrulŭ de finance a dŭsŭ, că trebuie sē stea la loculŭ sēu, până ce se vorŭ descurca lucrurile (în stânga extremă: Atuncŭ rămâne pentru veci!), dēr celŭ ce a stricatŭ situațiunea n'o mai pŭte îndrepta. Ministrulŭ de finance vinde bunuri d'ale statului; ce nu pŭte vinde, le încarcă cu imprumuturi ipotecare. Pretutindenea se facŭ datorii; asta dovedesce, că Ungaria se apropiă de falimentŭ. Oratorulŭ votēză moțiunea lui Helfy.

Ministrulŭ Tisza caută sē justifice cheltuelile în plus. Dŭce că situațiunea financiară de ađi a Ungariei e multŭ mai favorabilă ca în 1874. Elŭ nu se retrage dela loculŭ sēu, câtă vreme se bucură de increderea corŭnei și a majorității dietei. Multŭ mai bărbătescŭ lucru e a dŭce: Asta s'a întēplatŭ, aci stau, judecatori! decătŭ a dŭce: Mē ducŭ, pŭte că prin mergerea mea impacŭ pe mulți. Noi rămānemŭ până ce va veni peste țera calamitatea, ca sē veniți d-vŭstră (oposițiunea) aci. (Larmă și neliniște în stânga.)

În ședința dela 17 Maiu a fostŭ o scenă furtunosă. Danielŭ Iranyi dŭse, că partidă sa, cea dela 48, ține strinsŭ la punctele din Bihorŭ dela 1 Aprilie 1868, opera lui Tisza; prin urmare, dēră ataculŭ ministrului președinte s'a referitŭ la principiile acēstei partide, atuncŭ Tisza s'a atacatŭ pe sine însuși. Dēră din contră ataculŭ s'a referitŭ la persoane, atuncŭ e convinsŭ oratorulŭ că, dēră ar veni la guvernŭ partidă sa, țera nu s'ar afla într'o situațiune atātŭ de desperată, ca sub guvernulŭ de 11 ani alŭ lui Tisza; din contră o calamitate este unŭ astfelŭ de guvernŭ, sub care moralulŭ publicŭ decade, bunăstarea poporului cade, finanțele ajungŭ în cea mai regretabilă situațiune. Iranyi își încheiă discursulŭ cu următoarele cuvinte: „Guizot a strigatŭ odată contrariilorŭ sēi pentru o imputare nejustificată: *Messieurs, je vous rappelle à la pudeur!* (Domnilorŭ, nu fiți nerușinați.) Eu mē exprimŭ mai blândŭ: Domnule ministru președinte, considerândŭ trecutulŭ și viitorulŭ d-tale,

puțină modestiă nu ț-ar strica (furtunose aplause în stânga extremă), mai cu sēmă pentru aceea nu, fiindcă ministrulŭ președinte în discursulŭ sēu de fusiune și-a susținutŭ principiile, pe care de atuncŭ, nu-i vorbă, nu și le-a retrasŭ, dēr în faptă s'a lăpēdatŭ de ele. De altmintrelea aștepte-ne ori-ce sorte, eu suntŭ convinsŭ, că națiunea, îndată ce ar dispărē acēlŭ Alpŭ ce o apasă și sub care voința și consciința a sute de mii e încovoiată, s'ar alipi veselă la stēgulŭ tradiționalŭ și va binecuvēnta chiar cenușa acelorŭ bărbai, cari au ținutŭ susŭ acēstŭ stēgŭ alŭ independenței, au nutritŭ foculŭ însufletirii și au luptatŭ pentru idealulŭ independenței, libertății, egalității de dreptŭ, patriotismului și curățeniei moravurilorŭ. Nu primescŭ proiectele.”

Furtunose aplause și „eljenuri” isbucniră în stânga camerei. Amēndouē fracțiunile oposițiunii sē întrecēu ași manifesta aprobarea și recunoscința. Ministrulŭ președinte se ridică sē rēspundă, dēr aplausele isbucniră a doua și a treia ōră, așa că abia după cinci minute potŭ replica.

Ministrulŭ Tisza: Iau cuvēntulŭ sē rēspundŭ, nu atata la cestiune, câtŭ în afacere personală... (În stânga extremă: Cine a începutŭ?) Eu de sigurŭ nu! (În stânga: Ba da! — Larmă 'n drēpta: S'auđimŭ!) Mē simțŭ datorŭ a declara, că vorbele mele de erŭ nu s'au referitŭ la nici o persoană, nici la deputatulŭ Iranyi, nici la altulŭ. Dēr dēră domnii de colo au dreptulŭ a condamna politica mea, și eu suntŭ îndreptățitŭ a esprima o sentință asupra politicei lorŭ. Ca sē fimŭ drēpti, deputatulŭ Iranyi afară de diferența părerilorŭ asupra representațiunii diplomatice ar fi trebuitŭ sē amintēscă și aceea, că centrulŭ stângŭ de odinioară, alŭ cărui conducătorŭ am fostŭ, și-a rezervatŭ espresŭ ași alege timpŭ și ocaziune pentru esecutarea acēlui programŭ. Acēstŭ punctŭ a fostŭ atacatŭ cumplitŭ de partidă independentă și atuncŭ, atātŭ în cameră câtŭ și în diare și eu am avutŭ sē întēpînŭ atacuri inverșunate din partea stângerŭ extreme. Se dŭce mai departe, că țera se află într'o stare demnă de compătimitŭ. Am arētatŭ deunăđi, că nu suntemŭ la marginea prăpastiei. Nici o retorică din lume nu 'mŭ pŭte dovedi, că situațiunea financiară a țerii nu e multŭ mai bună ca în 1873. (Mișcare 'n stânga). Larmă și strigate: nu suntŭ argumente. (În stânga: Sinamăgire!) Dēră contestați acēsta, vē rogŭ a vē improspēta puținŭ memoria!

Nu mai cu neplăcere vorbescŭ despre aceste lucruri. (În stânga extremă: Asta o credemŭ!) Trebuie ađi sē umblămŭ cu hărțile statului în Europa, ca sē obținemŭ 50—60,000 fl.? Atuncŭ trebuia sē facemŭ acēsta. (Contrađicerŭ în stânga). Trebuie ađi sē facemŭ imprumuturi pe amanete cu 8¹/₂ procente, cu polițe pe timpŭ scurtŭ? Dobēnda, cursulŭ hărtilorŭ, tŭte dovedesce cătimpulŭ de față în comparați cu anii 1873, 1874, 1875, stă glorioșŭ. (Contrađicerŭ în stânga). Fără a rēspunde cu acēlși cuvinte la asprele vorbe ale deputatului Iranyi, observŭ numai, că nu e tocmai modestiă nici aceea, a lua asuprași rolulŭ judecatorului istoricŭ și a judeca asupra patriotismului ōmenilorŭ, asupra curățeniei procederei lorŭ. Istoria va judeca cui se cuvînŭ laurii și pe cine are sē condamne, ér nu deputatulŭ Iranyi și nici eu. Orice părere ar avē deputatulŭ Iranyi cu soții sēi despre mine, eu, care respectŭ libertatea opiniunii, o potŭ suporta; da, o potŭ suporta în liniște, fiindŭ că consciința mea imŭ spune, că totdeuna mi-am implinitŭ datoria. (Eljenuri și aplause în drēpta, larmă 'n stânga extremă).

(Va urma.)

Cestiunea Arab-Tabiei.

Amŭ comunicatŭ în țilele acestea, că o comisiune româno-bulgară a plecatŭ sē reguleze granițele dintre Dobrogea și Bulgaria. Lucrările comisiunei au mersŭ înainte fără sē se ivēscă nențelegeri. Etă ce scrie „Națiunea” în acēstă privință.

Aflămŭ, din sorginte pozitivă, că cestiunea Arab-Tabiei este definitivŭ regulată. Comisiunea mixtă de delimitare a fruntariei bulgaro-române a recunoscutŭ posesiunea României asupra Arab-Tabiei; pe lângă acēsta s'a mai cedatŭ României și Ianlik-Tabia. Din apropierea

Silistrei, a rămasă Bulgarilor numai Megidi-Tabia. Românii se află astfel la o distanță de 200 metri de Silistra.

În Arab-Tabia s'a instalat un serviciu telegrafic românesc.

Pentru îndreptarea liniei de frontiera, un sat, Kadikioi, locuit de Turci și care până acum se afla pe teritoriul românesc, a fost cedat Bulgariei.

Comisiunea își urmărește lucrările cu activitate. În curând întregă delimitarea se va sfârși.

Conflictul turco-grec.

La granițele dintre Grecia și Turcia e erăși liniște. Conflictele de deunăzi au fost pricinuite prin nise neînțelegeri, precum a declarat Trikupis în camera grecă. Părta aruncă totă vina pe trupele grecesci, care, după cum ăice într'o circulară adresată reprezentanților ei din străinătate, sunt disciplinate. Guvernul turcesc nu crede, că focul s'a deschis la vr'un ordin din Atena, ci la vr'un ordin al unui comandant superior, aderent al lui Delyannis. Părta a și dat ordin comandantului Ejub-pașa, ca să se abțină dela orice mișcare agresivă, câtă vreme trupele grecesci nu vor trece granița.

De altă parte guvernul grecesc a și început demobilizarea cu două clase de rezervă, având a le urma după câteva zile alte trei clase. Fi-va orî nu acesta un semn de îndelungată pace, nu putem ști.

Cartea verde a României.

Protocolle conferințelor pentru încheierea tratatului de comerț între Austro-Ungaria și România.

Sedința 5-a, 23 Aprilie 1886. Delegații austro-ungari propun, ca următorul articol să fiă trecut în proiectul de convenție:

„Nu se va percepe pe Dunăre nici o taxă basată numai pe faptul navigației, precum și nici un drept asupra mărfurilor ce se găsesc pe vase.

„Să se face o excepție în favoarea taxelor ce bastimentele trecând pe la cataracte între Moldova și Turnu-Severin vor fi obligate d'a plăti, conform tratatului dela Berlin, precum și taxele ce comisiunea europeană a Dunării stabilește asupra bastimentelor ce trec pe la gurile Dunării.“

Discuțiunea se deschide asupra cestiunii taxei de 1/2 0/0 percepută în porturile române.

Delegații austro-ungari susțin că sumele deja percepute sunt îndestulătoare pentru sfârșirea lucrărilor.

Ei declară că desființarea taxelor care lovesc exportul austro-ungar sunt o condiție esențială, pentru a ajunge la încheierea unui tratat.

Delegații români afirmă că sumele produse prin taxa de 1/2 0/0 nu se urca, pentru Brăila și Galați până la 4 milioane pe când lucrările de făcut vor necesita o cheltuială de 5 milioane.

Ei refuză d'a admite propunerea delegațiilor austro-ungari, rezervându guvernului deplină și întregă libertate.

Delegații austro-ungari intrăbă, de ce s'a șters din proiectul român articolul privitor la mărcile de fabrică.

Delegații români explică că guvernul român vrea să încheie o convenție specială în această cestiune.

Delegații austro-ungari propun atunci să se primească o dispoziție transitorie.

Plenipotențiarul român iau act de această propunere pentru a o supune guvernului regal.

Delegații austro-ungari intrăbă de ce s'a șters din proiectul român, art. XVII. din convențiunea actuală.

Delegații români răspund că inserțiunea acestui articol nu e necesară, de și ei nu se opun ca să se înscrie, într'un articol adițional, un regim special pentru câte-va mărfuri ale comerțului vecin de graniță.

Delegații români declară că comerțul cerealelor și vitelor fiind principala sorgintă a producției naționale, ei nu vor admite ca el să fiă privit ca în proiectul austriac ca un comerț de graniță (comerț de frontiere) și că dispozițiile ce îl privesc să fiă înscrise într'un act adițional; aceste dispoziții vor trebui să cuprindă chiar în corpul tarifului.

Asupra acestui punct urmărește o importantă discuțiune.

Delegații Austro-Ungariei replică că le este cu totul în neputință să primească această propunere, de orice, în virtutea clausei națiunii celei mai favorizate, alături ca Serbia, Italia și Germania ar beneficia de același tratament. Ei propun de a înscrie clausele privitoare granelor și vitelor în însuși textul tratatului, dăru ceru ca începutul redacțiunii art. XX din proiectul austro-ungar să fiă păstrat, pentru ca să fiă bine stabilită că România se va bucura de aceste favoruri în calitate de comerț de graniță (comerț de frontiere.) Ei facu din această cestiune o condiție esențială a înțelegerii între ambele părți.

Delegații români își rezervă d'a lua ordinea guvernului regal în această privință și d'a aduce răspunsul la viitoarea sedință.

La art. XXII delegații austro-ungari declară că guvernul imperial și regal mănține cifra de 10 ani pentru durata tratatului.

Procese verbale nu ăicu nimic mai mult în această privință și nici nu arată decât delegații români primesc orî nu această propunere.

Delegații români, conformu cu îndatorirea luată în precedenta sedință prezintă lista produselor române, pentru care România cere ca intrarea să fiă scutită de taxe orî ca taxele să fiă reduse la intrarea în Austro-Ungaria

Iată această listă:

Lista produselor române (pentru care România cere scutirea de taxe la intrarea în Austro-Ungaria) a) cerealele în genere, b) făina de grâu și de secară; c) legume făinoase uscate; d) grânele oleinoase de tot felul; e) vitele: rasa bovină, ovină și porcine; f) rămășițele și produsele animalelor diverse; g) pieile brute de tot felul; h) lănele de tot felul; i) peștele proaspăt și sărat; j) petrolul brut și rafinat.

Lista produselor române (pentru care România cere reduceri de taxe la intrarea în Austro-Ungaria): Vinurile în butoie de o capacitate de cel puțin 5 octolitre se fiă taxate 8 franci suta de kilograme, cărnurile proaspete de măcelăria se fiă taxate 7 franci și 50 centime suta de kilograme.

SCRILE DILEI.

Preșinția Sa Mitropolitul Mironu Romanul, printr'un circular datat 8 (20) Mai c., convocă congresul național bisericesc gr. or. în Sibiu pe Duminica tuturor sfinților, adică pe ziua de 8 (20) Iunie c. Dare-ar Dumneșu să nu se mai ivescă până atunci „dificultăți pricinuite prin emise trefortiane“.

—x—

Maialul tinerimei scolare române de aci s'a ținut Marti în Stejerișu. Lume a fost foarte multă. Câteva picături de ploă, care au căzut spre seară, n'au turburat petrecerea. Un număr de 30 de tineri îmbrăcați în costume naționale au jucat „Călușarul“ și „Bătuta“. Animația a fost foarte mare. Musica militară și o bandă de lăutari au făcut să se și petreacă de o potrivă și inteligența și poporul.

—x—

Căpitanul orașenesc Ladislau Szalay din Erlau se prezintă la procuratura din Pesta și se acuză pe sine, că a defraudat banii oficiali, rugându-se tot-

odată să-l și aresteze. Szalay a fost adecă și casier al orașului și administra banii încuși din dăru. De luni de zile sosiră plângerii, că li s'au încasat ăomenilor aceeași dare de câte două și trei orî; oficele superioare de dare din contră anunțară că din Erlau nu sosesc nici o dare. Afacerea ajunse înaintea adunării reprezentanților, care alese o comisiune să revizuască cassa. S'a constatat o lipsă de 7138 fl.

—x—

În urma invitației făcute de guvernul franceș Românii pentru participarea la expozițiunea universală ce se va face la Paris în 1889, guvernul românesc a și răspuns că va lua parte la expoziția din Paris.

—x—

„Națiunea“ scrie, că de câteva zile se vedu prin Bucuresci o mulțime de reprezentanți ai caselor de comerț din Germania, veniți ca să lege relații cu comercianții de acolo, în prevederea rupturii cu Austro-Ungaria.

—x—

Đilnicu trecu, prin gara Severinului, scrie „Drapelul Severinean“, cantități enorme de mărfuri, ce sosesc din Austro-Ungaria în urma complicațiilor ce au luat relațiile comerciale între România și Austro-Ungaria.

—x—

I se scrie din Predealu „Voinții Naționale“: „O temeă, Maria Robescu, din Moldova stă de mai multe zile aci cu mai multe vaci de Svițera, pe cari voiesc să le trecă în Austro-Ungaria. Autoritățile ungare nu permitu esportarea vitelor. Maria Robescu a reclamat la Pesta și n'a dobândit nici un rezultat.“

—x—

Se scrie din Brăila, că din luna Martie și până acuma s'au esportat 2500 boi grași la Palermo, Neapole, Ancora și Messina. Mai totu atăta boi au fost esportați din Galați spre Italia. Acum se facu tratări pentru esportul porcilor. De asemenea se comunică că mai multe case englese au făcutu cereri să li se trimită carne tăiată.

—x—

Compania italiană de navigație va deschide în curând o nouă linie: Constantinopole-Galați-Brăila. Această linie va activa multu esportul român spre Italia. scrie „Voința Națională“.

Convocarea congresului național bisericesc gr-or.

„Tel. Român“ publică următorul circular: Mironu, din îndurarea lui Dumneșu arhiepiscop al bisericei ortodoxe în Transilvania și mitropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania, Preasfințitoru frați episcopi; venerabilelor consistorii eparchiale; iubitoru și onorabililor deputați congresuali; iubitoru cleru și poporu din provincia Noștră metropolitană: Daru și milă dela Dumneșu, și salutarea Noștră cordială!

Dupăce congresul ordinaru naționalu bisericesc alu provinciei noștre metropolitane, care la expirarea periodului de 3 ani avu să se întrunească la 1/13 Octomvre 1884, în urma unor dificultăți create prin emisul înaltului ministeriu regio-ungaric de culte și instrucțiune publică din 24 Septemvre 1884 Nr. 35,214 nu a putut fi convocat pe acel terminu normalu; de asemenea nu a putut fi convocat nici pe altu terminu ficsat mai apoi în conțelegere cu con-

FOILETONU.

Călătoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

În 18 Aprilie, după ce caravana trecu prin țera Usambiro, ajunse în satul Ndeverva în Urangva. Aicea avu elu o întălnire de totu interesantă. Anume pe neașteptate i se aduse vestea, că „Mirambo“ cu o cetă de totu numerosă de ruga-ruga (tălhari) sunt foarte aprupe, și că drumeții noștri potu s'o pătescă câtu de rău.

Mirambo este spaima întregii Africe centrale. Elu este conducătorul unei bande puternice și se ivesce când într'o parte, când într'alta, unde atacă pe locuitorii și cu deosebire pe Arabi. Popore întregi tremură la auzul numelui lui Mirambo, de orice-este peste tot elu este ținut de cel mai mare tălharu.

Cei din Ndeverva încă erau de totu înspăimântați. Ca să se potă apăra, ei își făcură întărituri de trunchi și de crăci mari de copaci. Stanley încă fu invitat să ia parte la lupta împotriva lui Mirambo; călătorul nostru însă nu voi nici-de-cum să și facă din capu călindaru. A doua zi elu plecă mai departe. Elu trimise isode în toate părțile și se îngrijă, ca nu cum-va să fiă atacat pe neașteptate.

În 19 elu ajunse în satul cel mare Serombo din Unyamvezi, alu căru conducătoru Ndega este unul dintre cumnații lui Mirambo. Acesta și așezase tabăra în apropierea satului Serombo și-l încunoscise pe Ndega, că-lu va cerceta în curând. Călătorul nostru doria foarte multu să facă cunoscință parsonală cu temutul „Marte africanu.“

A doua zi după sosire veni la Stanley trei tineri oficeri de-ai lui Mirambo.

„Mirambo salută prin noi pe omul alb,“ ăise cel mai de frunte dintre aceștia. „Elu are nădejde, că omul alb nu-i este dușman și nu are despre densusl păreri Arabilor. Omul alb de bună sémă nu-lu ține pe Mirambo de cine scie ce om rău.“

„Spuneți-i lui Mirambo,“ răspunse Stanley, „că sunt foarte doritor să-lu vedu, și-mi va face mare plăcere, să potu stringe mâna unui bărbat așa de renumit. Și de orice-este în călătoria mea am încheiat prietenia cu Mtesa și cu alți mulți domnitori, aș fi de totu vesel, decât aș intra în asemenea relații și cu Mirambo. Spuneți-i, că-lu așteptu, să mă cerceteze, câtu se pot de curând.“

În ziua următoare Mirambo veni însoțit de 20 din ăomenii săi cei mai de frunte.

Când Stanley îi strinse mâna cu multă putere,

elu ăise: „Omul alb ăă mâna cu unu adevăratu prietinu!“

Stanley fu surprinsu, când vedu, că temutul „banditu“ este unu bărbat bine făcutu cu o purtare de totu frumoasă și cu multe însușiri vrednice de lăudatu.

Călătorul nostru și petrecu cu densusl mai multă vreme în modul cel mai plăcut și, încântat de purtarea lui neașteptată, hotărî să încheie împreună cea mai strinsă legătură de prietenia obicnuită în Africa centrală, se încheie așa numita frăție de sange.

Spre scopul acesta se făcu următoarea ceremonie sub conducerea lui Manva Sera: Stanley și Mirambo se așezară față-n față pe o rogojină. Manva Sera făcu la piciorul dreptu alu amândurora câte o mică șgăritură, din care luă câte puțin sange și-lu schimbă între cei doi prietini. Făcendă această, elu ăise astfel:

„De cum-va vre-unul dintre voi, cari încheiați acum legătura frăției, va cuteza să rupă vre-odată această legătură, pe unul ca acela să-lu sfășie leulu, să-lu sugă șerpele, hrana să i se prefacă în amărăciune, prieteni să-lu părăsescă, pușca să i se sfărăme în mâni și să-lu rănescă; toate relele să vină pe capul lui, până se va sfârși în chipul cel mai grozavu!“

Mirambo dăru noulu său frate 15 vestimente pentru conducătorii ăomenilor săi. Stanley i dete ca

sistoriul metropolitan pe 11/23 Noemvre 1884 din cauză, că rezoluțiunea prea înaltă a sosit numai puțin înainte de acestu terminu nou; în fine nu a putut fi convocat nici la terminul de 1/13 Octomvre 1885 din cauza unor dificultăți create prin emisul ministerial din 27 Octomvre 1885 Nr. 1821: acum, când Maiestatea Sa cesareă și apostolico-regescă, prin prea înalta rezoluțiune datată în Budapesta, la 16 Maiu a. c. și notificată prin emisul ministerial din 17 Maiu a. c. Nr. 997, a binevoit preagrațios a lua la cunoscință intenționata convocare a congresului nostru pe 8/20 Iuniu a. c. — Noi cu privire la dispozițiunile statutului organic, cari regulază ținerea congresului, și la împregiurările extraordinari intrevnite, convocăm, și prin această dechiarăm de convocat congresul național bisericesc al provinciei noastre metropolitane la biserica parochială din cetatea Sibiiu, pe Dumineca Tuturor Sântilor, adevă pe 8/20 Iuniu a. c. la 9 ore înainte de mēdăși, în care și după terminarea ritualelor bisericesci va urma numai decătu deschiderea congresului și se vor începe lucrările congresuale conform regulamentului afacerilor interne.

Datū în reședința noastră arhiepiscopescă metropolitană în Sibiiu, la 8/20 Maiu, 1886.

Miron Romanul m. p.,
metropolit.

Corónele depuse pe statua lui George Lazarū.

Etă corónele ce au fost depuse pe statua lui George Lazarū:

Ștejar și oliv verde cu ghindă: lui G. Lazarū, societatea „Carpați” din Bucuresci și secțiunile Craiova, Brăila, Ploiesci, Caracalū, Drăgășani, Zimnicea; Oliv poleit: lui George Lazarū, profesorii liceului St. Sava; Oliv și ștejar verde: lui George Lazarū, reîntemeetorul învățământului românesc, gimnasiul Cantemir-Vodă; Oliv și ștejar verde: profesorii gimnasiului Lazarū; Sălcăm roș și roșiu: gimnasiul Mihail-Bravul; Oliv și ștejar: lui George Lazarū, corpul didactic al școlii centrale de fete din Bucuresci; Ștejar și oliv: lui George Lazarū, studenții în medicină; Ștejar: familia Eliade Rădulescu, lui George Lazarū; Ștejar cu ghindă: lui G. Lazarū, societatea științifică literară „Tinerimea română”; Oliv verde: liceul Matheiu Basarab; Oliv poleit: Marelui unchiu, micii nepoți; Ștejar: lui George Lazarū, elevii liceului St. Sava; Ștejar cu ghindă: Învățătorului George Lazarū, institutul Eniu Bălțeanu; Ștejar: lui George Lazarū, apostolul luminării poporului, societatea pentru învățătura poporului român, recunoscătoare; Flori de câmp naturale: lui George Lazarū, șola de agricultură și silvicultură.

Afară de acesta s'au mai depus și altele de flori naturale.

Pe pedestalul statuei se vede pe o parte inscripția:

Lui George Lazarū, reîntemeetorul învățământului românesc, Națiunea recunoscătoare, 1886; ér' pe cealaltă parte, inscripția:

Profesor de limba română și de matematică în Bucuresci. născut în Avrig (Transilvania), 1779—1823.

Privire istorică asupra trecutului politic-social și național al „Ducatului Bucovina“.

(Urmare.)

Deră pornirea acesta spre a slavisa totul, ce era nume românesc, nu se mărgini nici nu se îndestulă numai cu atata, adevă cu o unică botezare slavică, ci ea merse și mai departe și boteză pre finii și a doua oră, pare-că ar fi voit să dă cu acesta, cumca numele lor încă nu li se păreau destul de slavone, și așa ilu schimosiră și pe Popo-vici în Popo-vici-ucu.

Dér' aceste tóte încă nu erau destul!

Bunătatea și ospitalitatea Bucovinenilor, cum se vede, exploatăată de către protectorii și conducătorii slavismului, merse încă mai departe. Consistoriul Bucovinenu episcopesc ort. or. din Cernăuți primt până în timpul mai nou chiar candidați de pălmaria, dascăli și preoți (sic) din numărul veneticilor galițiani, cari toți erau chiamați a fi, precum și deveniră mai apoi în adevăr, totu atâți apostoli credincioși ai slavismului Galițian!!!

Ce minune deră! căci aflăm încă și astă-și între preoți ort. or. Bucovineni mulți, cari se fălesc, cumca ei nu'su Români, ci curate și adevărate litve ruso-polone, deore-ce părinții, moșii și strămoșii lor, după dîsa lor de astăși, au fost venetici alungați, fugiți și rătăciți din Galiția, fugari, cari-și aflară scut și ocrotire în părțile noastre Bucovine ortod. orientale?!

Mai încape apoi să ne mai mirăm, că altariul ortodoxiei bucovinene în multe parochii deveni vatra slavisirii, — decă palmarul, dascălul (cantorul) și însuși preotul era slav galițian născut și crescut, și carele simula numai a fi ortodox-oriental bucovinenu, spre a-și pute câștiga pânea de tóte zilele pentru sine și familia sa, ce nu înceta a profesa în credeul său casnic familiar pre mazuro-polonul „filioque“ (ot otta, i sena odchodiasciabo) (sic)?!!

Ce minune apoi, că vizitiul, bucătăria, spălătorița, pălmarul, dascălul (diacul), preutesa (dobroziica), socrul și sóra unui ast-fel de părinte — paroch ort. orientala bucovinenu — erau mazuro-rusi galițiani născuți, crescuți și încarnați?! și ca atari totu atâți apostoli de slavizare!

Ce minune apoi, că randașul (strujul), localul, fata din casă, bucătarul, grădinarul, vataful (vichilul), pădurarul, cu un cuvânt: totu personalul servitoresc și administrativ al unei curți, respective al unei familii boieresc bucovinene era slav, slav și ér' slav și numai slav!

Imprejurare tristă, carea slavisa vrându nevrându pe boierii, pe cucónă, pe cuconi și cuconițe și li silea să învețe limba galițiană, chiar fără de a fi vedit Galiția, chiar fără de a se fi mișcat de acasă?!!

Ce minune, că, preferindu-se ast-fel veneticii galițiani și limba lor în casele și familiile preoțesc și boieresc, — poporul nostru ortodox-oriental bucovinenu se vedea pe sine și limba sa română innapoiată, neconsiderată, disprețuită, . . . și căuta a-și împropria limba și cultura mazuro-galițiană, spre a avé séracul și elu trecere înaintea familiei pălmarului, dascălului (diacului) parochului și a boierului din locul respectiv?!!

Și în adevăr! chiar străinii, înșiși galițiani înrădăcinați la noi în Bucovina ne spun astăși, mirându-se, cum se întrecu Români bucovineni culți din acele timpuri întră învățarea limbei ruso-polone, rușinându-se de limba lor română-națională și neglijându-o cu totul, nu numai în convenirile lor cu străinii galițiani, ci chiar în sinul familiei lor!!

Ce minune dér'! că vedându-ne ei astăși, cum ne sbuciumăm și ne opintim a ne revindeca drepturile călceate sub picioare, a arăta romanitatea țerii și a poporului nostru, a arăta ortodoxia bisericei noastre, ce minune dîcem, că Galițiani înrădăcinați ne întrebă în mod satiric: „Da, bine domnilor! unde ați fost până acuma și de ce v'ati trezit așa de târziu? Noi galițiani pe-trecem deja 40, 50 de ani în Bucovina vorbind și scriind cum ne-am născut și am învățat dela părinții noștri în Galiția, și tocmai acuma voiți d-vóstru domnilor Români bucovineni, să ne siliți, ca să învățăm și să vorbim și noi limba română, adevă limba poporului bucovinenu?!“

Ce minune! că poporul nostru bucovinenu s'a datat din ce în ce totu mai mult a privi de stăpani pe străini, ér' pe sine însuși de sclav alu lor!!!

II.

Cum ar dori unii să facă politica în Bucovina încă și astă-și?

În capitolul întâi ne-am încercat în trecutu să arătăm, care era starea socială, morală, confesională și națională a populațiunii bucovinene în timpul, când a-junse Bucovina sub stăpânirea Augustei dinastii Habsburgice, și am vedit, cumca înalta curte împărătescă din Viena, glorioasă dinastia Habsburgică, remănendu credincioasă tradițiunilor și principiilor sale nobile și salvatóre, — a și îndrumat tóte măsurile necesare, spre a rădica teritoriul deslipit de Moldova și anexat marelui imperiu Habsburgic, — spre a rădica noua provincie Bucovina la o înaltă și însemnată stare de cultură, de înflorire și de indestulare generală, — am arătat, cumca înaltul tron Habsburgic a fost totdeauna pentru țera, populațiunea și biserica noastră bucovinenu un adevărat sóre luminător, încălător și bine-voitor în totă privința, cruțându noua provincie până și de birul cel mai simțit: de birul vangelui, de recrutare pentru oștirea împărătescă, căutându a afla modul adevărat și calea nimerită spre a rădica starea materială și culturală a populațiunii, căutându a rădica și ameliora starea clerului și a bisericei bucovinene, înființându școli pentru popor, introducundu legea obligatöre de instrucțiune pentru fiecare fără excepțiune de naționalitate, de rang și de confes. (allgemeiner Schulzwang,) și un institut clerical pentru creșterea și pregătirea învățătorilor și preoților poporului nostru bucovinenu ortodox-oriental, — îngrijindu c'unu cuvânt în totă privința de înflorirea și indestularea teritorului nou anexat, căci până la anul 1792 se făcuse o școlă poporală primară în Cernăuți, apoi 32 de școli triviale populare și se îndrumaseră deja alte 28, asigurându-li-se tóte condițiunile de existență. (Va urma.)

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.“)

PARISŪ, 28 Maiu. — În cameră, ministrul de justiție a prezentat o lege, care împunternicesce pe guvern a espulsa pe membrii familielor odinórá domnitóre. Camera a votat urgența și legea s'a trimis în secțiuni. Alegerea comitetului probabil că se va face Sâmbătă.

PARISŪ, 28 Maiu. — Basly, socialist, propune ca averea familielor odinórá domnitóre să se confisce. Propunerea se declară asemenea urgentă.

GUGOT propune separarea bisericei de stat.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

dară lui Mirambo trei haine și un revolver cu 200 patrón, ceea-ce îi făcu e plăcere așa de mare „fratelul de sânge“ african, încatu îi mai dăru călătorului nostru trei vaci și trei boi. Totodată-i dete și trei conducători.

În 23 Aprilie Stanley plecă din Serombo. Mirambo lă întovărăși o bucată de loc și apoi se despărți de densusul în chipul cel mai prietinesc.

Caravana se îndreptă acum mai întâi spre sud și apoi spre vest de tot, deore-ce ținta cea mai de aproape era lacul Tankanika și tērgul așezat lângă el Ugigi, pe care Stanley îl cunosea de mai'nainte.

Fără nici o întâmplare mai deosebită ajunseră călătorii noștri aici în 27 Maiu.

CAPITOLUL XIII.

În Ugigi, la lacul Tankanika. — Tērgul din Ugigi. — Mijloce de schimb. — Populațiunea — Scopul venirii la lacul Tankanika. — Descoperirile lui Cameron. — Are lacul vre-o scurgere, séu nu? — Tradițiunea despre lacul Tankanika. — O furtună. — Un foc uriaș. — Se constată, că lacul n'are nici o scurgere. — Munți Goma. — Mărimea lacului și lungimea drumului percurs.

Ugigi este un însemnat loc de negoț. Elu este format dintr'unu număr însemnat de bordeie parte rotunde parte în patru colțuri, totodată însă are și case regulate, locuite de Arabi. Aceste case sânt

făcute din lut și au coperișe puțin ridicate și tinđ rēcoróse. Piața din Ugigi are o estensiune fōrte mare. Printre case și printre colibi se vedit palmi, granați (rodii), carice*) și pisang.

Piața e plină aproape într'una de un mare număr de vëndători și cumpărători. Ca peste tot, perde-vară nu lipsesc nici aici. În această piață se desfăcu totu felul de produse dinprejurul lacului Tankanika.

„Din Uhha se aduce,“ dîce Stanley, „în fiecare și la tērgul din Ugigi mtama (grăul Kaffirilor), bucate, mei, sesam,**) bob, păseri de casă, capre, oi gróse la códă, unt, și din când în când boi; din Urundi vin capre, oi, boi, unt, ulei, nuc de palm, păseri, banane și fructe de pisang; Uzighe și trimite boi și și ulei de palm; Uvira ferul său lucrat în sirmă de deosebită grosime și fel de fel de brățare; Ubvari cantități enorme de bucate și pesce sărat și svētat; Uvinza sarea sa; Uguha caprele, oile și bucatele sale, — din acestea din urmă mai cu sēmă păpușoi; Vagigi mai depărtați de lac aduc lapte bătut, nuc de pământ***) cartofi dulci, banane și fructe de pisang,

*) Un pom din familia cucurbitaceelor (nem. Melonenbaum), ce creșce prin locurile căldurose.

** Un fel de semințe, din care se scote un ulei plăcut.

*** Fructele plantel arachis din familia papilionaceelor. Se mai numesc și migdale de pământ.

bob, măzeriche, zarzavat, pepeni, castraveți, trestia de zacher, must și nuc de palm, ou și totu felul de vase de lut; cei de pe țărmurile lacului vëndu sclavi, fildeș, coșuri, rociuri, lănci, arcu și săgeți; alți din alte părți aduc material pentru foc, fructe sēlbatic și miere.

În loc de bani se întrebunțeză ca mijloce de schimb stoffe de diferite color și pânză din fabricile din Massachusetts (America nordică), precum și mărgel de sticlă în forma unor țevi albe și negre de pipă. Mărgelile acestea se rup în bucăți cam de câte o jumătate de policar. O astfel de bucăci se numesc un „masaro“ și este valorea cea mai mică, cu care se póte cumpăra ceva. Pentru ca un om să póte cumpăra mănecare de ajuns pe o și, suntu de lipsă cam vre-o 20 masaro.

Negoțul cu sclavi era în flóre. Un sclav dela 13—18 ani costa cam vre-o 12—45 metri pânză; o sclavă de aceeași vērștă 70—175 metri. Sclavii și sclavele mai în vērștă erau mai efini.

Ugigi este o țera binișor împoporată. Pe un milu quadrat german vin cam 847 locuitori. Peste totu suntu 36,000 ómeni, dintre cari vre-o 3000 locuesc în tērgul Ugigi.

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena

26 din Maiu st. n. 1886.

Rentă de aur 4%	105.45	Bonuri croato-slavone	105.20
Rentă de hârtă 5%	94.90	Despăgubire p. dijma de vinu ung.	99.75
Imprumutul căilor ferate ungare	153.70	Imprumutul cu premiu ung.	119.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	100.70	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	124.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	128.75	Renta de hârtă austriacă	85.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	118.—	Renta de arg. austr.	85.40
Bonuri rurale ungare	105.30	Renta de aur austr.	117.20
Bonuri cu cl. de sortare	105.30	Rentile din 1860	138.60
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	105.30	Acțiunile băncii austro-ungare	869.—
Bonuri cu cl. de sortare	105.30	Act. băncii de credit ung.	289.50
Bonuri rurale transilvane	105.30	Act. băncii de credit austr.	283.60
		Argintul — Galbin	—
		Impărătesci	5.95
		Napoleon-d'or	10.03
		Mărci 100 imp. germ.	62.05
		Londra 10 Livres sterlinge	126.75

Bursa de București.

Cota oficială dela 13 Maiu st. v. 1886.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	90 1/2	91 1/2
Renta rom. amort. (5%)	94 1/2	95 1/2
convert. (6%)	86—	87—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	31—	33—
Credit fonc. rural (7%)	104—	105—
" " " (5%)	87—	88—
" " urban (7%)	99 1/2	100 1/2
" " " (6%)	91—	92—
" " " (5%)	82—	82 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aurul contra bilete de bancă	14.60	14.70
Banconote austriace contra aurul.	2.01—	2.03

Cursul pieței Brașov

din 27 Maiu st. n. 1886.

Banconote românesce	Cump.	8.66	Vënd.	8.69
Argint românesc		8.60		8.65
Napoleon-d'or		9.98		10.02
Lire turcesce		11.27		11.30
Imperial		10.26		10.29
Galbeni		5.90		5.94
Scrisurile fonc. »Albina«		100.—		101.—
Ruble Rusesci		123.—		124.—
Discontul		7—10 %		pe an.

Nr. 60—1885.

Publicațiune!

Luni, a doua zi de Rosalii, în (2) 14 Iuliu 1886 înainte de amiazi la 10 ore se va arênda prin licitațiune pe 6 ani unul după altul, începându din toamna anului curentu 1886, Stupina de lângă Bârsă, proprietate a Bisericeii române ort. res. dela St. Nicolae din suburbiul Schei în Brașov, — fostă odinioră a lui Kristof — și care stupină cuprinde peste totu circa 100 jugăre.

Licitațiunea se va ținea în Casa de Ședințe a Comitetului parochialu dela Biserica St. Nicolae în suburbiul Schei.

Condițiunile arêndărei se potu ceti la Epitropul Domnulu Ioane A. Navrea, în suburbiul Schei.

Brașov, 1 (13) Maiu 1886.

Epitropia parochială

a bisericeii române ort. res. dela St. Nicolae.

(2—6)

Nr. 1982/1886.

Publicațiune!

(referitoare la darea de câștigu de a III-a clasă.)

Se aduce spre știință generală, cumcă conșinațiunile de dare de a 3a clasă satorite în sensul Șlui 12 alu art. de lege 44 din anul 1883 de către inspectorul reg. ung. de dare, conșinându profesiunile și întreprinderile nou existânde, se afu la subscrisul oficialu în decursu de 8 zile și anume din 26 Maiu până în 2 Iuniu a. e,

Aceste conșinațiuni se potu în orele dela 8—12 înainte, și dela 3—5 ore după prânđu examina, de cătră fie-care, pentru ca se se potă face eventualele observări asupra dărei prescrite pentru persôna sa propriă séu alte; aceste observări au de a se așterne în decursul celor 8 zile în scrisu inspectoratului reg. ung. de dare, mai târziu însé comisiunei măsurări de dare.

Țilele în caru se voru ținea pertractările acestei comisiuni asupra dărei de câștigu de a 3-a clasă, precum și ordinea acestor pertractări, — se voru face cunoscutu mai târziu.

Brașov, 24 Maiu 1886.

Oficiolatu de dare.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta				Budapesta-Predeal					Teiuș-Arad-Budapesta				Budapesta-Arad-Teiuș.			
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus
Bucuresc	—	—	7.45	Viena	—	—	—	—	Teiuș	11.09	—	3.56	Viena	11.00	—	—
Predeal	—	—	12.50	Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	Alba-Iulia	11.46	—	4.27	Budapesta	8.05	—	8.00
Timișu	—	—	1.09	Szolnok	10.37	3.44	7.29	9.11	Vintulu de josu	12.20	—	4.58	Szolnok	11.02	—	11.40
Brașov	—	—	1.40	P. Ladány	1.44	5.21	8.27	11.26	Șibotu	12.52	—	5.19	Arad	11.12	—	12.00
Feldiôra	6.22	—	2.27	Oradea mare	5.33	6.41	—	1.28	Orăștia	1.19	—	5.41	Glogovațu	3.37	—	5.25
Apatia	7.01	—	2.55	Várad-Velenceze	—	—	9.45	2.00	Simeria (Piski)	1.48	—	6.08	Gyoroațu	4.13	—	6.19
Agostonfalva	7.33	—	3.38	Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	Deva	2.35	—	6.39	Gyoroa	4.38	—	6.46
Homorodu	8.01	—	4.17	Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	Branicica	3.04	—	7.04	Paulișu	4.51	—	7.00
Hașfaleu	8.45	—	4.47	Rév	—	7.42	11.36	3.18	Ilia	3.36	—	7.29	Radna-Lipova	5.10	—	7.23
Sighișôra	10.10	—	5.42	Bratca	—	—	12.10	3.41	Gurasada	3.50	—	7.41	Conopu	5.38	—	7.51
Elisabetopole	10.29	—	7.37	Bucia	—	—	12.43	4.01	Zam	4.25	—	8.12	Bêrzova	5.57	—	8.10
Mediașu	10.39	—	8.01	Ciucia	—	8.31	1.31	4.26	Soborșin	5.09	—	8.49	Soborșin	6.42	—	5.58
Copsa mică	11.19	—	8.21	Huedin	—	9.01	2.56	5.08	Bêrzova	5.56	—	9.29	Zam	7.14	—	9.28
Micăsasa	11.54	—	9.43	Stana	—	—	3.29	5.27	Conopu	6.18	—	9.49	Gurasada	7.43	—	9.56
Blașu	12.12	—	10.30	Aghiriș	—	—	4.00	5.50	Radna-Lipova	6.57	6.14	10.23	Ilia	8.01	—	10.17
Micăsasa	12.56	—	10.50	Ghirbêu	—	—	4.18	6.02	Paulișu	7.12	6.30	10.37	Branicica	8.21	—	10.38
Blașu	1.30	—	11.29	Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	Gyoroa	7.27	6.47	10.52	Deva	8.47	—	11.05
Crăciunel	1.45	—	11.47	Clușiu	10.01	—	5.05	6.43	Glogovațu	7.56	7.17	11.18	Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Teiuș	2.11	—	11.35	Apahida	10.26	—	—	7.03	Arad	8.10	7.32	11.32	Orăștia	10.10	—	12.24
Aiud	2.55	—	1.04	Ghiriș	10.52	—	—	7.26	Szolnok	2.39	—	4.53	Șibotu	10.34	—	12.53
Vintulu de susu	3.17	—	1.30	Cucerdea	12.37	—	—	8.51	Budapesta	3.16	—	5.10	Vintulu de josu	11.04	—	1.22
Uiôra	3.24	—	1.39	Uiôra	1.36	—	—	9.31	Viena	6.50	—	6.05	Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Cucerdea	3.31	—	2.07	Vintulu de susu	1.48	—	—	9.43	Teiuș	—	—	6.05	Budapesta	12.05	—	2.24
Ghiriș	4.09	—	3.03	Aiud	1.57	—	—	9.51	Arad-Timișôra				Simeria (Piski) Petroșeni			
Apahida	5.36	—	5.08	Teiuș	2.06	—	—	9.58								
Clușiu	5.56	—	5.35	Aiud	2.46	—	—	10.24								
Nedeșdu	6.16	—	8.00	Teiuș	3.01	—	—	10.44								
Ghirbêu	6.37	—	8.34	Crăciunel	3.45	—	—	11.28								
Aghiriș	6.53	—	8.59	Blașu	4.06	—	—	11.44								
Stana	7.08	—	9.34	Micăsasa	4.45	—	—	12.18								
Huedin	7.34	—	10.16	Copsa mică	5.05	—	—	12.36								
Ciucia	7.55	—	11.04	Mediașu	—	—	—	1.22								
Bucia	8.53	—	12.47	Elisabetopole	—	—	—	1.56								
Bratca	9.12	—	1.21	Sighișôra	—	—	—	2.34								
Rév	9.31	—	2.05	Hașfaleu	—	—	—	3.02								
Mező-Telegd	10.06	—	3.08	Homorod	—	—	—	4.41								
Fugyi-Vásárhely	10.25	—	3.39	Agostonfalva	—	—	—	5.30								
Várad-Velinte	10.35	—	3.55	Apatia	—	—	—	6.03								
Oradea-mare	10.41	—	4.06	Feldiôra	—	—	—	6.35								
P. Ladány	10.51	—	10.37	Brașov	—	—	—	7.14								
Szolnok	12.37	—	1.45	Timișu	—	—	—	—								
Buda-pesta	2.58	—	5.34	Predeal	—	—	—	—								
Viena	6.00	—	10.05	Bucuresc	—	—	—	—								
	3.00	8.50	6.05													

Nota: Orele de noapte suntu cele dintre liniile grôse.